

fen af særegne Straffeanstalter for Børn, og see at komme ind paa den Vej, som jeg dog troer, at den straffende Myndighed efterhaanden maa komme ind paa, nemlig at søge at redde for Samfundet de unge Individier, der have sat sig op imod det, istedetfor at ubstøde dem eller i alt Fald bringe dem i stadig Opposition til Samfundet. Efter min ærede Sidsmands (E. Rimestad) statistiske Beretninger, hvis Rigtighed jeg hverken skal modsiges eller godkende, da jeg ikke har Materiale ved Haanden dertil, vilde der kun være Brug for en saadan Anstalt til 30 Individier. Hvis saa er, da vilde det være heldigt, at man kunde begynde med et saa ringe Antal, for derved at samle Erfaring, indtil man kom saa vidt, at man, hvad jeg er overbevist om, at man kommer til, afskaffede de revsende Straffe. I alt Fald maa det bemærkes, at selv efter det foreliggende Forslag stæer der en Forandring, idet qvindelige Individier fra 12 til 15 Aar vilde være at hense i Fængsel og ikke at straffe med Riis, en Forbedring, som man maa sætte høi Priis paa. De Indvendinger, som bleve gjorte fra den høitærede Justitsministers Side, angik især den midlertidige Bestemmelse i mit Forslag, som gaaer ud paa, at unge Forbrydere, indtil en særegen Straffanstalt for dem kommer istand, skulde henses i en almindelig Straffanstalt, men affides fra de øvrige Fanger. Den høitærede Minister meente med Føie, at Isoleringssystemet kunde være farligt, navnlig for Personer mellem 15 og 18 Aar; men det er ikke nogen virkelig Indvending imod selve Forslaget, men kun imod en midlertidig Foranstaltning, der er nødvendig, indtil Sagen kan komme igang, og dette vil altsaa netop være en Spore for den ærede Justitsminister til snarest muligt at see at fremkalde en saadan Anstalt, en Blanding af en Forbedrings- og Opdragelsesanstalt for unge Individier, der have sat sig op imod Samfundet. Jeg skal saaledes, skjøndt jeg ikke nærer stort Haab om at sætte mit Forslag igjennem, dog fastholde det.

Tscherning: Jeg vil haabe, at det ikke vil lykkes det ærede Medlem at sætte Forslaget igjennem, thi jeg troer, at det ikke ret passer

til Lovudkastet, idet det antyder et Experiment. Jeg troer ikke engang, at det ærede Medlem tydeligt kan paapege, hvilke Midler han vil kunne anvende, om Alt stod til hans Raadighed, men nu staaer intet Andet end en midlertidig Bestemmelse, som ingen videre Definition har, til hans Raadighed. Han overlader det til Bestyrelsen at finde ud af, hvorledes den skal forstaae hele den sidste Deel af hans Forslag, og den første Deel deraf kan ikke sættes i Værk uden en ny Pengebevilling. Jeg troer derfor, at dette Forslag ikke kan sættes igjennem, hvor godt det end ellers i sig selv kunde være, men jeg er iøvrigt bange for, at der ligger en ikke ringe Grad af misforstaaet Philanthropie bagved det. Smidlertid skal jeg ikke videre indlade mig derpaa, thi jeg troer ikke, at Forslaget gaaer igjennem. — Jeg er fuldkommen overbevist om, at saavel § 39 som § 40 have givet Vedkommende meget store Banstikigheder med Hensyn til Affattelsen; men man er heller ikke kommen videre, end at de begge meget usubstændigt fyldestgjøre, hvad de efter min Mening burde. § 40 skal jeg ikke omtale næiere, thi jeg troer, at man kan bjerge sig igjennem med den, og jeg skal lade den gaae, skjøndt der altid bliver Meget ved den, som vil ligge paa Dommervilkaarlighedens Omraade, og meget Skjønmaal. Med Hensyn til § 39 derimod, har den Grund, jeg har hørt af det ærede Medlem her ligeoverfor (E. Rimestad) ikke fyldestgjort mig, ja, den har det saa lidt, at den for mig indeholder en yderligere Tilskyndelse til at opfordre Thinget til at antage Udbringingsforslaget under Nr. 30, der gaaer ud paa, at der efter Ordet „særegne“ indskydes: „og ikke af den Vedkommende selv fremkaldte.“

Naar en Mand, uden den absolute Hensigt at ville styrke sit Mod til en Forbrydelse, gaaer i Svirelag med flette Menneker og Forbrydere, naar han bliver beskænkede der og derpaa kommer til at handle forbryderisk, har han selv med fri Villie svækket sin moralske Modstandsevne, og han er indirecte bleven en Forbryder ved sin egen Skyld (En Stemme: Det kan være hans gode Venner!) Det være gode eller flette Venner, det være, som det vil, saa er denne Paragraph indskyldende for Oran-